

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/392/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112223779
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6112223779.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35807598, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpeného právnym zástupcom Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36864421, so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, v mene ktorého pred súdom koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorého pred súdom koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 7C/284/2012-87 zo dňa 19.12.2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o jeho ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu krajského súdu o nevyhlásení zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci. Návrh navrhovateľa na prerušenie konania nepovažoval za dôvodný ani v zmysle § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. ani v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. Poukázal na to, že navrhovateľ návrh na prerušenie konania odôvodnil podaním ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu krajského súdu, ktorý podľa názoru navrhovateľa nesprávne nevyhlásil sudcov Okresného súdu Banská Bystrica z prejednávania predmetnej veci a preto je potrebné vyčakať na rozhodnutie ústavného súdu o jeho sťažnosti, ktorej podanie na ústavný súd však žiadnym spôsobom nepreukázal (priloženie nedatovanej fotokópie sťažnosti nepovažoval okresný súd za dôkaz o jej skutočnom podaní). Uzavrel, že navrhovateľ žiadnym spôsobom neosvedčil svoje tvrdenie o konaní ústavného súdu, do právoplatného skončenia ktorého by mal konanie prerušiť. Zdôraznil, že o námietke zaujatosti vznesenej navrhovateľom bolo riadne rozhodnuté a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť; poukázal aj na to, že v obdobných prípadoch ústavný súd sťažnosti navrhovateľa odmietol pre nedostatok svojej právomoci. Z uvedeného dôvodu okresný súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol.

Proti uzneseniu okresného súdu podal navrhovateľ včas odvolanie zo dňa 21.01.2014 (č.l. 89-90 spisu). Uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a), b), c) a f) O.s.p. Tvrdil, že okresný súd vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p.), okresný súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal aj na podľa neho nedostatočné odôvodnenie výroku uznesenia okresného súdu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, nakoľko uznesenie neobsahuje opis konkrétnych okolností a dôvodov umožňujúcich súdu pokračovať v konaní. Navrhovateľ ďalej uviedol, že dôvod na prerušenie konania súdu preukázal, pretože elektronicky na zverejnenú adresu elektronickej pošty súdu doručil návrh na zrušenie pojednávania spolu s prílohou ústavnou sťažnosťou,

v ktorej namieta porušenie základného práva na prejednanie a rozhodnutie veci nestranným súdom. Navrhovateľ už v návrhu na začatie konania upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd v označených skutočnostiach nevzhladol dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Sudca Okresného súdu Banská Bystrica má pomer k veci. K takémuto názoru dospeli aj iné krajské sudy v Slovenskej republike, ktoré v dôvodoch rozhodnutí o vylúčení sudcov konkrétneho súdu uviedli, že súd musí konať nestranne a musí sa navonok aj javiť ako nestranný. Pomer zákonného sudcu k veci ako aj pomer každého zo sudcov konkrétneho okresného súdu možno vzhladnúť v tom, že je sudcom vecne a miestne príslušného okresného súdu, postupom ktorého mala byť spôsobená navrhovateľovi škoda. Navrhovateľ s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti neobstojí pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu, podal ústavnú sťažnosť pre porušenie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Nie je prípustné, aby sa do rozhodnutia ústavného súdu v konaní o veci samej pokračovalo a aby vylúčený sudca naďalej vykonával úkony a rozhodoval. Právo na nestranného sudcu je súčasťou práva na spravodlivý proces garantovaného Ústavou Slovenskej republiky aj Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Navrhol uznesenie okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a opätovné rozhodnutie.

Odporca sa k doručenému odvolaniu navrhovateľa (č.l. 101 spisu) nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a uznesenie okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil z nasledovných dôvodov:

V návrhu na prerušenie konania navrhovateľ uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím nadriadeného súdu o tom, že sudcovia Okresného súdu Banská Bystrica nie sú z prejednávania a rozhodovania veci vylúčení. Rozhodnutím nadriadeného súdu, ktoré hodnotí navrhovateľ ako nesprávne, malo byť zasiahnuté do základného práva navrhovateľa zaručeného v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, t.j. práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu (článok 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a práva na prerokovanie veci nestranným súdom a tiež do základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, t.j. práva na nestranný súd zriadený zákonom. Navrhovateľ predložil súdu aj fotokópiu nedatovanej ústavnej sťažnosti (č.l. 77-84 spisu), v ktorej tvrdí, že rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3NcC/34/2012 zo dňa 12.10.2012 boli porušené jeho základné práva a slobody. Okresný súd teda mal k dispozícii všetky listiny predkladané navrhovateľom spolu s návrhom na prerušenie konania.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p., súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Zo spisu vyplýva, že uznesením č.k. 7C/284/2012-67 zo dňa 30.09.2013 spojil okresný súd konania vedené pod sp. zn. 7C/284/2012, sp. zn. 7C/285/2012, sp. zn. 7C/286/2012, sp. zn. 7C/288/2012, sp. zn. 7C/291/2012, sp. zn. 7C/292/2012, sp. zn. 7C/299/2012 a sp. zn. 7C/302/2012 na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. 7C/284/2012.

O námietkach zaujatosti vznesených navrhovateľom rozhodol nadriadený súd v jednotlivých veciach pred ich spojením na spoločné konanie (ako to vyplýva z jednotlivých spojených spisov):

- v konaní sp. zn. 7C/284/2012 uznesením sp. zn. 2NcC/2/2012 zo dňa 11.10.2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania tejto veci vylúčil len sudkyňu JUDr. Ivetu Šnapkovú, ostatných sudcov Okresného súdu Banská Bystrica z prejednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil,
- v konaní sp. zn. 7C/285/2012 uznesením sp. zn. 41NcC/455/2012 zo dňa 11.10.2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania tejto veci vylúčil len sudkyne JUDr. Evu Benčovú a JUDr. Evu Miháľechovú, ostatných sudcov Okresného súdu Banská Bystrica z prejednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil,

- v konaní sp. zn. 7C/286/2012 uznesením sp. zn. 4NcC/1/2012 zo dňa 11.10.2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania tejto veci vylúčil len sudkyne JUDr. Ivetu Šnapkovú a Mgr. Zuzanu Antalovú, ostatných sudcov Okresného súdu Banská Bystrica z prejednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil,
- v konaní sp. zn. 7C/288/2012 uznesením sp. zn. 43NcC/423/2012 zo dňa 11.10.2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania tejto veci vylúčil len sudkyňu JUDr. Ivetu Šnapkovú, ostatných sudcov Okresného súdu Banská Bystrica z prejednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil,
- v konaní sp. zn. 7C/291/2012 uznesením sp. zn. 41NcC/422/2012 zo dňa 11.10.2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania tejto veci vylúčil len sudkyňu JUDr. Beatu Vrťovú, ostatných sudcov Okresného súdu Banská Bystrica z prejednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil,
- v konaní sp. zn. 7C/292/2012 uznesením sp. zn. 41NcC/455/2012 zo dňa 11.10.2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania tejto veci vylúčil len sudkyne JUDr. Evu Benčovú a JUDr. Evu Miháľechovú, ostatných sudcov Okresného súdu Banská Bystrica z prejednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil,
- v konaní sp. zn. 7C/299/2012 uznesením sp. zn. 43NcC/430/2012 zo dňa 11.10.2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania tejto veci vylúčil len sudkyne JUDr. Evu Benčovú, JUDr. Ivetu Šnapkovú a JUDr. Evu Miháľechovú, ostatných sudcov Okresného súdu Banská Bystrica z prejednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil,
- v konaní sp. zn. 7C/302/2012 uznesením sp. zn. 41NcC/422/2012 zo dňa 11.10.2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania tejto veci vylúčil len sudkyňu JUDr. Beatu Vrťovú, ostatných sudcov Okresného súdu Banská Bystrica z prejednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil; z uvedeného vyplýva, že ani jedným z citovaných rozhodnutí nadriadeného súdu nebolo rozhodnuté o vylúčení zákonného sudcu v prejednávanej veci (JUDr. Ama Odalošová), ktorý prejednáva a rozhoduje vec a ktorý vydal aj napadnuté uznesenie.

Predložená sťažnosť navrhovateľa adresovaná Ústavnému súdu Slovenskej republiky sa má týkať uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3NcC/34/2012 zo dňa 12.10.2012; uvedeným rozhodnutím však nadriadený súd nerozhodoval o námietke zaujatosti, ktorá by sa týkala niektorého z konaní, ktoré okresný súd spojil na spoločné konanie v prejednávanej veci (z odôvodnenia sťažnosti vyplýva, že sa týka konania okresného súdu vedeného pod sp. zn. 7C/283/2012). Preto možno súhlasiť s názorom okresného súdu, že navrhovateľ nepreukázal existenciu žiadneho konania ústavného súdu, ktoré má vzťah k prejednávanej veci. Navyše podľa názoru odvolacieho súdu nie je dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p., pretože otázku, či vo veci rozhodoval vylúčený sudca, môže preskúmať súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, nie ústavný súd v konaní o sťažnosti navrhovateľa, ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa článku 46 ods. 1 a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako to vyplýva z uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky v skutkovo a právne totožnej veci napr. sp. zn. I. ÚS/89/2013 zo dňa 06.02.2013 alebo sp. zn. I. ÚS/92/2013 zo dňa 13.02.2013, ktorými sťažnosti navrhovateľa proti uzneseniam nadriadeného súdu, ktorými rozhodol tak, že nevylúčil všetkých sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania veci ústavný súd odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na ich prerokovanie a rozhodnutie.

Okresný súd dospel k správne názoru, že neexistuje dôvod na prerušenie konania ani podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., pretože neprebíha žiadne konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci.

Rozhodnutia nadriadeného súdu o námietkach zaujatosti uvedené vyššie časovo predchádzajú rozhodnutiam iných krajských súdov, na ktoré navrhovateľ v odvolaní poukazuje, preto sa nadriadený súd vo svojich rozhodnutiach s iným právnym názorom v rovnakej veci objektívne vysporiadať nemohol.

Žiadna z odvolacích námietok navrhovateľa nebola uplatnená dôvodne a preto odvolací súd uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.